

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Ἡ σύναξις τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων.
Εἰκόνα ἀπὸ τὸ τέμπλο τοῦ Καθολικοῦ
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Καρακάλλου,
Διονυσίου τοῦ ἐκ Φουρνᾶ.

ΤΗ Λ' ΙΟΥΝΙΟΥ
Η ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΔΩΔΕΚΑ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀναγινώσκεται ὁ προοιμιακὸς ψαλμὸς· μεθ' ὃν εὐθὺς ψάλλομεν τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἐν ᾧ ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος β'. (Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε).

Λόγου τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς* σάλπιγγες καθάπερ ὄφθέν-
τες,* θεῖοι ἀπόστολοι,* τούτου τὸ σωτήριον* πᾶσιν ἐφά-
νατε* καὶ λαοὺς συνηθοίσατε* πρὸς ἔνθεον πίστιν,* πλάνης
ὀχυρώματα* καταστρεψάμενοι.* ὅθεν καὶ ἀξίως τὰ γέρα* καὶ
νικητικῶς τοὺς στεφάνους* ὄντως ἐκομίσασθε, μακάριοι. *(Δίς).*

Δῆμοι τῶν ἀγγέλων ἀληθῶς* χαίροντες ἐκρότησαν ἄνω* τοὺς
ἱεροὺς μαθητάς,* βλέποντες κηρύττοντας* ἐν παρρησίᾳ
πολλῇ* τοῦ Κυρίου τὴν σάρκωσιν* καὶ πᾶσι βοῶντας.* Οὗτος ὁ
Θεὸς ἡμῶν* ὁ πρὸ αἰῶνων ἐστί,* σάρκα προσλαβὼν ἐκουσίως,*
σύνθρονος Πατρὶ δὲ ὑπάρχων* καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι ὁμότιμος.

Πάσης οἰκουμένης ἀλιεῖς*, τὴν ἠγκιστρωμένην ψυχὴν μου*
ταῖς μεθοδείαις ἐχθροῦ* τάχος ἐκλυτρώσασθε* καὶ ἀπογνώ-
σει με νῦν* κινδυνεύοντα σώσατε,* καρποὺς μετανοίας* φέρειν
ἐνισχύοντες,* θεῖοι ἀπόστολοι,* ὅπως τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης*
πεῖραν μὴ λαβῶν, βασιλείας* τῆς τῶν οὐρανῶν ἀξιωθήσομαι.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ε'μεγάλυνας, Σωτήρ,* ἐν τῇ οἰκουμένῃ* τῶν ἀποστόλων τὰ
ὀνόματα.* ἔμαθον τῶν οὐρανῶν τὰ ἄρρητα.* ἔδωκαν τοῖς

ἐπὶ γῆς ἰάματα·* καὶ αἱ σκιαὶ αὐτῶν μόναι* τὰ πάθη ἐθεράπευον·* ὁ ἐξ ἀλιέων ἐθαυματουργεῖ* καὶ ὁ ἐξ Ἰουδαίων ἐθεολόγει* τῆς χάριτος τὰ δόγματα·* δι' ὧν, εὐσπλαγχνε,* δὸς ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου* εἰς σὲ ἀνατίθημι·* Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,* φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

*Τὸ Φῶς ἱλαρόν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Καταξίωσον
Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὰ ἀπόστιχα.*

Ἦχος βαρὺς. (Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα).

Ο φθόγγος τῶν ἁγίων ἀποστόλων* εἰς τὰ πέρατα διεξῆλθε τῆς οἰκουμένης.* Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. (Ψαλμ. ιη' 5).*

Εὐωδία ὀφθέντες Θεοῦ τοῦ Λόγου,* πανσεβάσμιοι, μυρίσατέ με* ὁσμῇ τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. (Ψαλμ. ιη' 2).*

Οὐράνιον πολίτευμα κεκτημένοι,* τὰ οὐράνια φρονεῖν με διδάξατε* καὶ λαλεῖν τὰ θεῖα Θεοῦ θελήματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένον σε γινώσκωμεν μετὰ τόκον·* ἀπειράνδρως γὰρ σὺ ἐκύησας τὸν Σωτῆρα·* ᾧ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια·

Ἀπόστολοι ἅγιοι ... Δόξα, καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν ...
(σελ. 21).

Καὶ ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

*Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ.
Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους ς' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ
προσόμοια τῶν Κορυφαίων γ'.*

Ἦχος δ'. (Ἔδωκας σημείωσιν).

Εἰδωκας καυχήματα* τῇ Ἐκκλησίᾳ, φιλάνθρωπε,* τοὺς σεπτοὺς ἀποστόλους σου,* ἐν ᾗ ὑπερλάμπουσι* νοητοὶ φωστῆρες* Πέτρος τε καὶ Παῦλος,* ὥσπερ ἀστέρες λογικοὶ* τὴν οἰκουμένην περιουγάζοντες,* δι' ὧν ἐφωταγώγησας* τὴν δυτικὴν ἀμαυρότητα,* Ἰησοῦ παντοδύναμε,* ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰδωκας στηρίγματα* τῇ Ἐκκλησίᾳ σου, Κύριε,* τὴν τοῦ Πέτρου στερρότητα* καὶ Παύλου τὴν σύνεσιν* καὶ λαμπρὰν σοφίαν,* καὶ τὴν ἐκατέρων* θεηγορίαν ἀληθῆ,* τῆς ἀθεΐας πλάνην διώκουσαν.* διό, μυσταγωγούμενοι* παρ' ἀμφοτέρων, ὑμνοῦμέν σε,* Ἰησοῦ παντοδύναμε,* ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰδωκας ὑπόδειγμα* ἐπιστροφῆς ἀμαρτάνουσι* τοὺς διττοὺς ἀποστόλους σου,* τὸν μὲν ἀρνησάμενον* ἐν καιρῷ τοῦ πάθους* καὶ μετεγνωκότα.* τὸν δὲ κηρύγματι τῷ σῶ* ἀντιταξάμενον καὶ διώξαντα.* καὶ ἄμφω τοῦ συστήματος* πρωτοστατοῦντας τῶν φίλων σου,* Ἰησοῦ παντοδύναμε,* ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τῶν Δώδεκα τὰ παρόντα γ'.

Ἦχος δ'. (Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν).

Ως αὐτόπται καὶ μάρτυρες* τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως,* μαθηταὶ πανόλβιοι, μακαρίζεσθε.* ὡς ἀστραπαὶ γὰρ

ἐκλάμποντες* τῷ κόσμῳ ἐφάνατε·* καὶ ὡς ὄρη νοητὰ* γλυκασμὸν ἐσταλάξατε·* ὡς ἀένοι* ποταμοὶ παραδείσου μερισθέντες,* τῶν ἐθνῶν τὰς Ἐκκλησίας* θείοις ποτίζετε νάμασιν.

Ως βολίδες ἀστράπτουσαι* ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος* εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα διεπέμφθητε,* τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν* ἀφθόνως παρέχοντες,* λειτουργοὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ* μυστηρίων γινόμενοι* καὶ θεόγραφοι* θείας χάριτος πλάκες, γεγραμμένοι* θεοδίδακτον τὸν νόμον,* ἱερομύσται πανόλβιοι.

Αλιέων ὁ κάλαμος* φιλοσόφων τὸ φρύαγμα* καὶ ῥητόρων ῥεύματα διετάρραξε,* θεοσοφίας διδάγματα* χαράττων καὶ δόγματα* καὶ μυρίων ἀγαθῶν* τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος* Εὐαγγέλιον* καὶ τρυφῆς αἰδίου μετουσίαν* καὶ ἀγγέλων ἀπολαύσεις* καὶ διαμένουσιν εὐκλειαν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τοὺς ἀποστόλους Κυρίου μελωδικῶς* ἐν ὧδαῖς ἀνευφημήσωμεν·* ἐνδυσάμενοι γὰρ τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν* τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην κατήργησαν* καὶ νικηφόροι ἀνεδείχθησαν στεφανῖται·* ὧν ταῖς πρεσβείαις, ὁ Θεός,* ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Εν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ* τῆς ἀπειρογάμου νύμφης* εἰκὼν διεγράφη ποτέ·* Ἐκεῖ Μωϋσῆς* διαιρέτης τοῦ ὕδατος·* ἐνθάδε Γαβριὴλ* ὑπηρέτης τοῦ θαύματος·* Τότε τὸν βυθὸν* ἐπέζευσεν ἀβρόχως Ἰσραὴλ·* νῦν δὲ τὸν Χριστὸν* ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος·* Ἡ θάλασσα* μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ* ἔμεινεν ἄβατος·* ἡ ἄμεμπος* μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ* ἔμεινεν ἄφθορος·* Ὁ ὧν καὶ προῶν* καὶ φανείς ὡς ἄνθρωπος Θεός,* ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Α'

Καθολικῆς Β' Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ ἀνάγνωσμα (γ' 1-18).

Αγαπητοί, ταύτην ἤδη δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολήν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν, μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἡμῶν ἐντολῆς τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος, τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι καὶ λέγοντες· Ποῦ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ; Ἄφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτω διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως. Λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας, ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἔκπαλαι καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συνεστῶσα τῷ τοῦ Θεοῦ λόγῳ, δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο· οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτοῦ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶ πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων.

Ἐν δὲ τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία. Οὐ βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς τινες βραδύτητα ἡγοῦνται, ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βουλόμενός τινος ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι. Ἦξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτί, ἐν ἧ ὀυρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται.

Τούτων οὖν πάντων λυομένων ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις, προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται! Καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ.

Διό, ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἡγεῖσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς ἡμῶν Παῦλος κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν, ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων, ἐν οἷς ἐστὶ δυσνόητά τινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστηρικτοὶ στρεβλοῦσιν ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν. Ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοί, προγινώσκοντες φυλάσσεσθε, ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ, αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Β'

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα
(δ' 1-8, ε' 12-23).

Α'δελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα περισσεύητε μᾶλλον· οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Τοῦτο γὰρ ἐστὶ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀγιασμὸς ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας, εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ, μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν, τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, διότι ἔκδικος ὁ Κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ προείπομεν ὑμῖν καὶ διεμαρτυράμεθα. Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσία, ἀλλ' ἐν ἀγιασμῷ. Τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν Θεὸν τὸν καὶ δόντα τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τὸ Ἅγιον εἰς ὑμᾶς.

Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν καὶ προῖσταμένους ὑμῶν ἐν Κυρίῳ καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς, καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς.

Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. Ὅρατε μὴ τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῶ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε, προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε, πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε, ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε.

Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὀλοτελεῖς, καὶ ὀλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖη.

Γ

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ ἀνάγνωσμα (ε' 1-13).

Α'γαπητοί, πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσὶν, ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἢ νικήσασα τὸν κόσμον, ἢ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι· καὶ τὸ Πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ Πνεῦμά ἐστὶν ἡ ἀλήθεια. Ὅτι τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἓν εἰσι· καὶ τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῆ, τὸ Πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα, καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσιν. Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων

ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστίν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Καὶ αὕτη ἐστίν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν. Ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.

Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔχετε, καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὴν λιτὴν ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Η τῶν ἀποστόλων παναρμόνιος λύρα* ἐξ Ἀγίου Πνεύματος κινουμένη* τὰς τῶν στυγερῶν δαιμόνων τελετὰς κατήργησε* καὶ τὸν ἕνα Κύριον κηρύξασα* ἔθνη ἐλυτρώσατο* τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων* καὶ προσκυνεῖν ἐδίδαξε* Τριάδα ὁμοούσιον.

Ἦχος β΄.

Ε μεγάλυνας, Σωτήρ,* ἐν τῇ οἰκουμένῃ* τῶν ἀποστόλων τὰ ὀνόματα.* ἔμαθον τῶν οὐρανῶν τὰ ἄρρητα.* ἔδωκαν τοῖς ἐπὶ γῆς ἰάματα.* καὶ αἱ σκιαὶ αὐτῶν μόναι* τὰ πάθη ἐθεράπευον.* ὁ ἐξ ἀλιέων ἐθαυματούργει* καὶ ὁ ἐξ Ἰουδαίων ἐθεολόγει* τῆς χάριτος τὰ δόγματα.* δι' ὧν, εὐσπλαγχνε,* δὸς ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἦχος γ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος ὑμῶν,* ἅγιοι ἀπόστολοι.* εἰδώλων πλάνην ἐλύσατε* θεογνωσίαν κηρύξαντες.* οὗτος ὁ καλὸς ἀγὼν ὑμῶν ὑπάρχει, μακάριοι.* Διὸ ὑμνοῦμεν* καὶ δοξολογοῦμεν ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Ἦχος δ'.

Τῶν ἀποστόλων τὸν χορὸν* Πνεύματι Ἁγίῳ ἐφώτισας, Χριστέ.* καὶ ἡμῶν τὸν ρύπον τῆς ἀμαρτίας* δι' αὐτῶν ἀπόπλυνον, ὁ Θεός,* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος,* μυστηρίων αὐτόπται γενόμενοι,* τὸν μὴ θεωρούμενον* καὶ ἀρχὴν μὴ ἔχοντα* ἐκηρύξατε λέγοντες.* Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος.* Οὐκ ἐκτίσθητε πρὸ τῶν ἀγγέλων,* οὐκ ἐμάθετε παρὰ ἀνθρώπων* ἀλλ' ἐκ τῆς ἄνωθεν σοφίας.* Διὸ παρρησίαν ἔχοντες* πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Μακαρίζομέν σε,* Θεοτόκε Παρθένε,* καὶ δοξάζομέν σε* οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος* τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον,* τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον,* τὴν ἀρραγῆ προστασίαν* καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Εἰς τὸν στίχον προσόμοια.**Ἦχος δ'. (Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν).*

Στερροτάτῳ φρονήματι* στρατευσάμενοι, ἔνδοξοι,* κατὰ τοῦ ἀλάστορος παρετάξασθε,* τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Πνεύματος* γενναίως φραξάμενοι.* καὶ τὴν ἅπασαν ἰσχὺν* τῶν δαιμόνων ὀλέσαντες,* ἀφηρπάσατε* τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων ὡσπερ σκῦλα.* διὰ τοῦτο εἰς αἰῶνας* ὑμᾶς τιμῶμεν, ἀπόστολοι.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν* καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. *(Ψαλμ. ιη' 5).*

Σταυροτύπως ἀπλώσασα* τὴν σαγήνην τῆς πίστεως* δωδεκάς ἢ θεία τῶν ἀποστόλων σου* πάντα τὰ ἔθνη ἐζώγρη-

σε,* Χριστέ, πρὸς ἐπίγνωσιν* καὶ θαλάσσης ἀλμυρᾶς* τῶν παθῶν ἀπεξήρανε.* διὰ τοῦτό σε* δυσωπῶ, τοῦ βυθοῦ με τῶν πταισμάτων* ἀνακάλεσαι ταῖς τούτων* πανευπροσδέκτοις δεήσεσι.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,* ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. *(Ψαλμ. ιη' 2).*

Δωδεκὰς ἢ θεόλεκτος* ἀποστόλων καὶ πάντιμος* εὐφημείσθω σήμερον θείοις ἄσμασι,* Πέτρος καὶ Παῦλος, Ἰάκωβος,* Λουκᾶς, Ἰωάννης τε* καὶ Ματθαῖος καὶ Θωμᾶς,* Μᾶρκος, Σίμων καὶ Φίλιππος* καὶ ὁ ἔνδοξος* νῦν Ἀνδρέας τιμάσθω σὺν τῷ θείῳ* καὶ σοφῷ Βαρθολομαίῳ* καὶ τοῖς λοιποῖς ἑβδομήκοντα.

Δόξα. Ἦχος βαρῦς.

Α'πόστολοι ἔνδοξοι,* στῦλοι τῶν Ἐκκλησιῶν,* τῆς ἀληθείας κήρυκες,* λαμπάδες ὑπάρχοντες φαιναί,* ὑμεῖς τῷ πυρὶ τοῦ Πνεύματος* πᾶσαν τὴν πλάνην ἐφλέξατε,* ἀνθρώπων τὸ γένος ἐφωτίσατε.* Καὶ νῦν ἱκετεύσατε, δεόμεθα,* τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν* εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον* καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Υ'πὸ τὴν σὴν, Δέσποινα, σκέπην* πάντες οἱ γηγενεῖς* προσπεφευγότες, βοῶμέν σοι.* Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,* ῥῦσαι ἡμᾶς ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων* καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκια.

Τῶν Κορυφαίων. Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι* καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι,* τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων πρεσβεύσατε* εἰρήνην τῇ οἰκουμένη δωρήσασθαι* καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τῶν Δώδεκα. Ἦχος γ'.

Α'πόστολοι ἅγιοι,* πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ,* ἵνα πταισμάτων ἄφεισιν* παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ἐ τὴν μεσιτεύσασαν* τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν* ἀνυμνοῦμεν, Θεοτόκε Παρθένε·* ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση* ὁ υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν* τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος* ἐλυτρώσατο ἡμᾶς* ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν κάθισμα.

Ἦχος α΄. (Τὸν τάφον σου, Σωτήρ).

Τὰς σάλπιγγας Χριστοῦ* τὰς εὐήχους ἐν ὕμνοις* τιμήσω-
μεν, πιστοί,* τοὺς σοφοὺς ἀποστόλους,* τοὺς ἵππους τοὺς
ταράξαντας* ἀθείας τὴν θάλασσαν* καὶ ἐλκύσαντας* ὡς ἐκ
βυθοῦ τοὺς ἀνθρώπους* πρὸς τὸν ἔνθεον* τῆς σωτηρίας λιμέ-
να* τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς* προεκλάμψαν ἀχρόνως* ἐν χρόνῳ
σαρκικῶς* τοῖς ἐν γῆ ἐπεφάνη* καὶ κόσμον κατεφώτισε*
δι' ὑμῶν, παμμακάριστοι.* ὅθεν ἅπαντες* οἱ διδαχαῖς ὑμῶν
θείαις* φωτιζόμενοι* τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην* τιμῶμεν, ἀπό-
στολοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οἱ θεῖοι μαθηταί* καὶ ἀπόστολοι, κόρη,* ἐνθέοις διδαχαῖς*
ἀνεκήρυξαν πᾶσι* τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν,* Θεοτό-
κε πανάχραντε,* σὲ διδάξαντες* τοῦ προσκυνεῖσθαι ἀξίως.*
ἀλλ' αἰτοῦμέν σε,* σὺν τούτοις αἴτει σωθῆναι* τοὺς πίστει
τιμῶντάς σε.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν κάθισμα.

Ἦχος γ΄. (Θείας πίστεως).

Δεῦτε ἅπαντες* τοὺς ἀποστόλους* εὐφημήσωμεν* ἄσμασι
θείοις.* τῶν εἰδώλων γὰρ τὴν πλάνην βυθίσαντες* πρὸς
θεῖον φῶς τοὺς βροτοὺς ἐπανήγαγον* καὶ τῇ Τριάδι πιστεύειν

ἐδίδαξαν·* ὅθεν σήμερον* αὐτοὺς εὐσεβῶς γεραίροντες*
δοξάσωμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Εργοῖς λάμπαντες* ὀρθοδοξίας* πλάνην ἔσβεσαν* κακο-
δοξίας* οἱ εὐκλεεῖς καὶ θεόπται ἀπόστολοι·* τῇ εὐσεβείᾳ
τὸν κόσμον πλουτίσαντες* τὰς Ἐκκλησίας φαιδρῶς κατεκό-
σμησαν,* ἐξαιτούμενοι* Χριστῷ τῷ Θεῷ δωρήσασθαι* εἰρήνην
τοῖς πιστοῖς καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θρόνος πάγχρυσος* τοῦ Βασιλέως* καὶ παράδεισος* διην-
θισμένος* ἀνεδείχθης, Θεοτόκε πανάχραντε·* τὸν γὰρ
Θεὸν ἐν γαστρὶ σου βαστάσασα* εὐωδιάζεις ἡμᾶς θείαις χάρι-
σιν·* ὅθεν ἅπαντες* Θεοῦ ἀληθῶς μητέρα σε* κηρύττομεν αἰεὶ
καὶ μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. (Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον).

Τῆ σαγήνη τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν* ὡς ἰχθύας ζωγροῦντες
τούτους λογικοὺς* τούτους προσηγάγετε* ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ
ἡμῶν·* καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα* ποθοῦντες ἐνδύσασθαι*
μιμηταὶ τοῦ πάθους* αὐτοῦ ἀνεδείχθητε·* ὅθεν συνελθόντες*
κατὰ χρέος τιμῶμεν,* ἀπόστολοι ἐνδοξοί,* τὴν ὑμῶν νῦν πανή-
γυριν* καὶ συμφώνως κραυγάζομεν·* Πρεσβεύσατε Χριστῷ
τῷ Θεῷ* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι* τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ* τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ψυχὴν μου, Παρθένε, τὴν ταπεινὴν,* τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ
βίου τῶν πειρασμῶν* ναῦν ὡς ἀκυβέρνητον* ποντουμένην
τῷ κλύδωνι,* ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ* φανεῖσαν ὑπέραντλον* καὶ

εἰς πυθμένα ἄδου* πεσεῖν κινδυνεύουσαν* φθάσον, Θεοτόκε,*
 τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ* καὶ σῶσον, παρέχουσα* σὸν λιμένα
 τὸν εὐδιον,* ἵνα πίστει κραυγάζω σοι.* Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
 Θεῷ* τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν.* σὲ γὰρ ἔχω
 ἐλπίδα* ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν* καὶ εἰς τὰ
 πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. *(Ψαλμ. ιη' 5).*

Στίχ. α'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,* ποιήσιν δὲ
 χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. *(Ψαλμ. ιη' 2).*

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ...

Στίχ. β'. Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι,* ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ
 φωναὶ αὐτῶν. *(Ψαλμ. ιη' 4).*

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ...

Τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ζ' 7-13).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεῖται ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα
 μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν, δύο δύο ...

(Ζήτηι τῇ Τετάρτῃ τῆς ιε' ἐβδομάδος Ματθαίου).

Ὁ ν' ψαλμὸς καὶ μετ' αὐτόν.

Δόξα. Ταῖς τῶν ἀποστόλων ...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου ...

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,* καὶ
 κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

(Ψαλμ. ν' 1-2).

Ἦχος πλ. β΄.

Κύριε,* οἱ ἀπόστολοι κατέλαβον* ποτὲ μὲν τὸ βάθος τῆς θαλάσσης* διὰ δικτύων,* ποτὲ δὲ τὸ ὕψος τῆς βασιλείας* διὰ δογμάτων.* καὶ τῇ μὲν τέχνῃ* τὸν ἀκατάληπτον βυθὸν ἠρεύνησαν.* τῇ δὲ πίστει* τὸν ἀπερίγραπτόν σου κόλπον ἔφθασαν,* καὶ τῷ κόσμῳ ἐκήρυξαν* τὸν ἄχρονον Υἱόν σου.* ὧν ταῖς πρεσβείαις* καὶ πάντων τῶν ἁγίων* ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ κανὼν τῶν Κορυφαίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Πέτρον γεραίρω, Παῦλον ὕμνῳ προφρόνως.

Ἦχος δ΄.

Ὡδὴ α΄. Ὁ εἰρμός.

Ανοίξω τὸ στόμα μου* καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος,* καὶ λόγον ἐρεύξομαι* τῇ βασιλίδι Μητρί.* καὶ ὀφθήσομαι* φαιδρῶς πανηγυρίζων,* καὶ ἄσω γηθόμενος* ταύτης τὰ θαύματα. *(Δίς).*

Τροπάρια.

Παράσχου μοι, Κύριε,* τοῦ παναγίου σου Πνεύματος* σταγόνα χαρίσματος,* λόγον τὸν εὖσημον,* καὶ τερφθήσομαι* πιστῶς ἐγκωμιάζων* τῶν πρωταποστόλων σου* τὰ κατορθώματα.

Ελίπες πανεύφημε,* Πέτρε, προθύμως τὰ πρόσκαιρα* καὶ Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσιν* ἐπηκολούθησας.* τὴν δυσπείθειαν* ἀπέλιπες δέ, Παῦλε,* καὶ τῷ σὲ καλέσαντι* προσεκολλήθης Χριστῷ.

Τὴν χάριν, ἀπόστολοι,* οὐσιωδῶς ἐνδημήσασαν* ἡμῖν εἰσδεξάμενοι* τοῦ θείου Πνεύματος,* διενείμασθε* τῆς γῆς ἀπάσης, Πέτρε* καὶ Παῦλε, διδάσκοντες* πάντα τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Ρητόρων πολύφθογγοι* καὶ μουσικῶν λίαν εὐηχοί* γλῶσσαί
σε οὐ σθένουσι* τιμᾶν ἢ μέλπειν, ἀγνή* ὑπὲρ ἄνθρωπον*
καὶ γὰρ τὸ πεπραγμένον* ἐν σοὶ μόνη πέφυκε* θεῖον μυστήριον.

Ὁ κανὼν τῶν Δώδεκα, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Χριστοῦ γεραίρω τοὺς σοφοὺς ἀποστόλους.

*Θεοφάνους.**Ἦχος δ'.*

Ὡδὴ α'. (Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον).

Χορείαν* τῶν ἀποστόλων μέλπειν μοι* προθυμουμένω,
Χριστέ,* ταῖς ἱκεσίαις τούτων ὡς Θεός* τὴν ἀκτίνα τοῦ
Πνεύματος* τοῦ Παναγίου δώρησαι* καὶ τὴν λαμπάδα τῆς
σοφίας σου.

Ρῶσθέντες* ῥώμη τῇ σῆ καὶ χάριτι,* Χριστέ, τὴν δύναμιν*
τῶν ἐναντίων ἔθραυσαν ἐχθρῶν* οἱ σεπτοί σου ἀπόστο-
λοι,* θεοειδεῖς γενόμενοι* ταῖς ἀνευδότοις πρὸς σὲ νεύσειςιν.

Ιάσεις* ἐπιτελοῦντες, Δέσποτα,* τῷ σῶ ὀνόματι,* τὰ τῶν
ἔθνῶν συστήματα τῇ σῆ* ἐπιγνώσει ἐζώγρησαν* οἱ εὐκλεεῖς
ἀπόστολοι* καὶ τῷ φωτί σου κατελάμπρυναν.

Σοφία* μαθητευθέντες, ἔνδοξοι* Χριστοῦ ἀπόστολοι,* τῇ
οὐρανίῳ, πᾶσαν προφανῶς* τῶν σοφῶν ἐμωράνατε*
πολυλογίαν ἄχρηστον* τῇ συντονίᾳ τοῦ κηρύγματος.

Θεοτοκίον.

Τριάδος* τῆς ὑπερθέου, πάναγνε,* τὸν ἕνα τέτοκας,* ἐκ
σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς* εὐδοκία τοῦ φύσαντος*
καὶ συνεργία Πνεύματος* τοῦ Παναγίου Μητροπάρθενε.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡδὴ γ΄.

Τῶν Κορυφαίων. Ὁ εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε,* ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος
πηγή,* θίασον συγκροτήσαντας* πνευματικόν, στερέω-
σον.* καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου* στεφάνων δόξης ἀξιώσον. *(Δίς).*

Τροπάρια.

Ο σύγγονος, Πέτρε, σοὶ Ἀνδρέας* προφαίνει Μεσσίαν τὸν
Χριστόν,* ᾧ πίστει προσεπέλασας.* καὶ σὺ Παῦλε
θεσπέσιε,* τῷ θεουργῷ βαπτίσματι* δι' Ἀνανίου πεφώτισαι.

Νωθρῶς τοὺς τῷ γράμματι τοῦ νόμου* προσπταίοντας
γόνους Ἰσραὴλ* τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος* ὁ Πέτρος
προσενήνοχε.* τὰς τῶν ἐθνῶν ἀγέλας δὲ* ὁ Παῦλος πλάνης
ἐρρύσατο.

Γυμνοὺς καὶ ἀόπλους εἰς τὰ ἔθνη* ἀπέστειλας σοῦ τοὺς μαθη-
τάς,* ἀνθ' ὀπλων σοῦ τὸ ὄνομα* βαστάζοντας τὸ ἅγιον.* καὶ
τὸν τῆς πλάνης πόλεμον,* Χριστέ, τῇ πίστει διέλυσαν.

Θεοτοκίον.

Επλήσθη, ἀπόστολοι, τοῦ γινῶναι* τὸν Κύριον σύμπασα ἡ
γῆ,* τὸν ἐκ Παρθένου λάμπαντα,* καὶ κόσμον καταυγά-
σαντα* θείῳ ὑμῶν κηρύγματι,* Πέτρε καὶ Παῦλε πανεύφημοι.

Τῶν Δώδεκα. (Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί).

Οὐράνια καὶ σεπτὰ* θεηγοροῦντες ἐπὶ γῆς δόγματα,*
γλώσσαις πυρὸς φθεγγόμενοι,* κήρυκες Χριστοῦ, παρε-
δώκατε.

Υπέδειξας οὐρανοὺς* τοὺς μαθητάς σου λογικούς, Δέσπο-
τα,* δόξαν τὴν σὴν ἅπασιν* ἐκδιηγουμένους τοῖς πέρασι.

Γραφέντες ἐν οὐρανοῖς* καὶ δεδειγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκηνοι,* τοὺς νῦν ἡμᾶς, πάνσοφοι,* σέβοντας προθύμως φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

Ε'σκήνωσεν ἐν ἡμῖν* ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν, Πάναγνε.* ἄνευ σπορᾶς σάρκα γὰρ* ἐκ σοῦ προσλαβὼν πεφανέρωται.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. (Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ).

Κατοικισθέντες ἐν φωτὶ ἀπροσίτῳ,* ὡς οἰκητήρια φωτὸς πεφυκότες,* οἶκον ὑμῶν τὸν ἅγιον φωτίζετε ἀεὶ* θείαις προσφοιτήσεσιν.* ὅθεν πίστει βοῶμεν.* Σκότους ἡμᾶς ῥύσασθε* καὶ παντοίων κινδύνων* καὶ χαλεπῶν ἐθνῶν ἐπιδρομῆς,* ἐκδυσωποῦντες τὸν κτίστην, ἀπόστολοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε,* τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι.* εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,* τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο* ἐκ τοσούτων κινδύνων;* τίς δὲ διεφύλαξεν* ἕως νῦν ἐλευθέρους;* Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ.* σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ* ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ωδὴ δ'.

Τῶν Κορυφαίων. Ὁ εἰρμός.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν* τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως* σοῦ τοῦ ὑψίστου* ὁ προφήτης Ἀββακούμ* κατανοῶν, ἐκραύγαζε.* Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε. *(Δίς).*

Τροπάρια.

Ρ'ωμαλεωτάτοις μὲν οἱ ἀσθενεῖς,* ῥητορικωτάτοις δὲ μέροψιν* οἱ ἰδιῶται* συμπλακέντες εὐσεβῶς,* Πέτρος καὶ Παῦλος, ἤραντο* νῆκος τοῦ Χριστοῦ οἱ ἀπόστολοι.

Αποστάτην Σίμωνα μάγον δεινόν* ὡς φιλοχρυσότατον ἤλεγξεν* ὁ θεῖος Πέτρος.* ὁ δὲ Παῦλος ὁ σοφὸς* τὸν τρίβους διαστρέφοντα* τοῦ Χριστοῦ Ἐλύμαν ἐπήρωσεν.

Ιδιωτικώτατον ὁ ἀλιεύς,* καὶ ὁ σκηνοουργὸς λόγον ἔχοντες,* ἀλλ' ἠρτυμένον* θείῳ ἅλατι, ψυχὰς* τῶν φιλοσόφων ἠδυναν* καὶ Χριστοῦ τῇ πίστει προσήγαγον.

Θεοτοκίον.

Ρήσει θεοπνεύστῳ λαλῶν Ἀββακούμ*, ὄρος σε δασὺ καὶ κατάσκιον* ὁ θεῖος ἔφη,* τὸν ἐλθόντα ἐκ Θαυμᾶν* καὶ βρωτωθέντα, Δέσποινα,* διὰ σοῦ μηνύων σαφέστατα.

Τῶν Δώδεκα. (Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα).

Ρημάτων θείων ὁ φθόγγος τῶν ἀποστόλων* πυρσοφανῶς διήλθε* τὴν οἰκουμένην πᾶσαν,* πλάνης μὲν τὴν ὕλην πιμπρῶν,* φωτίζων δὲ χάριτι* τὰ τῶν εὐσεβούντων συστήματα.

Αμαυρωθέντα τῷ ζόφῳ τῆς εὐσεβείας* θεοφεγγεῖς φωστῆρες* οἱ μαθηταὶ φανέντες,* κόσμον κατελάμπρυναν* ἀκτίσι τῆς χάριτος* καὶ μαρμαρυγαῖς τοῦ κηρύγματος.

Ιερωτάταις λαμπάσιν ἠγλαϊσμένοι* τοῦ νοητοῦ ἡλίου,* ὡς ἀστέρες τὸν κόσμον* λάμπετε, πανόλβιοι,* φωτὶ τῆς Θεότητος* πλάνης τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκοντες.

Ράβδον δυνάμεως ἔχοντες τὸν Σταυρόν σου,* τὴν ἀλμυρὰν τοῦ βίου* οἱ αὐτόπται σου, Λόγε,* θάλασσαν διέτεμον,* ὡς ἵπποι ταρασσόντες* τῆς πολυθείας τὰ κύματα.

Θεοτοκίον.

Ωραϊσμένος ποικίλη φωτοχυσία* ὁ οὐρανὸς ὁ ἔμψυχος* σοῦ τοῦ Βασιλέως* τῶν βασιλευόντων, Χριστέ,* Παρθέ- νος ἡ ἄχραντος,* νῦν ὡς Θεοτόκος δοξάζεται.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ωδή ε΄.

Τῶν Κορυφαίων. Ὁ εἰρμός.

Εξέστη τὰ σύμπαντα* ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου.* σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθέने,* ἔσχες ἐν μήτρᾳ* τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν* καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν,* πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε* σωτηρίαν βραβεύοντα. (Δίς).

Τροπάρια.

Ως ὄντα στερρότατον* Χριστός σε πέτραν κέκληκε,* Πέτρε, καὶ ἐν σοὶ τὴν Ἐκκλησίαν,* ἧς ἄδου πύλαι* οὐ κατισχύσουσι.* σὲ δέ, Παῦλε, σκεῦος ἐκλογῆς* ἔφη, τούτου φέρειν σε* ἐθνῶν ἔμπροσθεν τοῦνομα.

Πέτρος, ἀρνησάμενος* ἐκ τρίτου τὸν διδάσκαλον,* τριττῇ τοῦ φιλεῖν συγκαταθέσει* προσωκειώθη.* Παῦλος δ' ὁ πρὶν βλασφημῶν,* σοβαρῶς τε θλίβων τοὺς πιστούς,* ὕστερον ἐκήρυττεν* ὃν ἐδίωκε πρότερον.

Ακήρατον εὐκλειαν* καὶ δόξαν τὴν αἰδίων,* Πέτρε, πρὸς Χριστὸν σὺν Παύλῳ εὔρες,* τὰς κλεῖς αὐτὸς μὲν* τῶν οὐρανῶν πιστευθεῖς,* ὁ δὲ εἰς Παράδεισον ἀχθεῖς,* ῥήματά τε ἄρρητα* μνηθεῖς ὑπὲρ ἄνθρωπον.

Θεοτοκίον.

Υπὸ θείου Πνεύματος* ὁ Ἡσαΐας ἔμπλεως,* τόκον τὸν ἀπάτορα προεῖπε* σοῦ ἐκ Παρθένου* τεχθέντος Ἐμμανουήλ,* ὃς ἐστι Θεὸς ὁ μεθ' ἡμῶν.* ὃν, ἀγνή, ἐκύησας* ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν.

Τῶν Δώδεκα. (Σὺ Κύριέ μου φῶς).

Τοὺς θείους σου, Χριστέ,* καὶ πανσόφους θεράποντας* φῶς ἔδειξας ἐν τῷ κόσμῳ,* σὲ τὸ ἄδυτον φέγγος* τοῖς πᾶσι καταγγέλλοντας.

Ο ἰ πᾶσαν ἀρετὴν* προφανῶς ἐξασκήσαντες,* ἀπόστολοι, τῆς ποικίλης* τῶν δαιμόνων κακίας* τοὺς βρόχους διελύσατε.

Υπέφηναν ἡμῖν* τῆς Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν* Θεότητος ἐν μονάδι* οἱ πυρίναις ἐν γλώσσαις* φθεγγόμενοι ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρραγὲς* κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα.* σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα* τῆς ἡμῶν σωτηρίας,* Θεόνυμφε, κεκτήμεθα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ ζ'.

Τῶν Κορυφαίων. Ὁ εἰρμός.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον* τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες* τῆς Θεομήτορος,* δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν,* τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα* Θεὸν δοξάζοντες. *(Δίς).*

Τροπάρια.

Λαμπρὰ τοῦ Πέτρου τὰ θαύματα.* σεπτὰ δὲ καὶ τοῦ Παύλου τὰ τέρατα.* τὰ γὰρ σουδάρια,* σκιαί τε τούτων νοσήματα* τῶν ἀσθενῶν ἰῶνται* προσεπεγγίζοντα.

Ο Πέτρος ὄντως ὁ ἔνδοξος* καὶ Παῦλος ἀληθῶς ὁ θεσπέσιος,* δυὰς ἡ ἔνθεος,* καὶ τῆς σεπτῆς καταγωγία* ζωαρχικῆς Τριάδος,* ἀπάντων μνήσθητε.

Νοσοῦντων ψυχὰς καὶ σώματα* ὡς θεῖος ἰατρὸς καὶ πανάριστος* Πέτρος ἰάσατο.* Παῦλος δὲ ἔθνη κατηύγασε* καὶ τῷ φωτὶ Κυρίου* ἐσημειώσατο.

Θεοτοκίον.

Υμνεῖν σε χρέος ὀφείλομεν,* ἀλλ' ὅμως κατ' ἀξίαν οὐ σθένομεν.* διὸ ὑμνοῦντές σε* σιγῇ τιμῶμεν τὸ ἄφραστον* τὸ ἐπὶ σοὶ Παρθένε* πραχθὲν μυστήριον.

Τῶν Δώδεκα. (Θύσω σοι μετὰ φωνῆς).

Στηρίξας* τοὺς μαθητὰς σοφία καὶ χάριτι,* δυνατωτέρους εἰργάσω* τῆς Ἑλλήνων, Σῶτερ, ἐρεσχελίας* καὶ τὰ τούτων* ἀπατηλὰ κατήργησας δόγματα.

Οἱ θεῖοι* ποταμοὶ τῆς σοφίας ἐπλήρωσαν* τῶν σωτηρίων ναμάτων* τὰς κοιλάδας πάσας τῆς Ἐκκλησίας,* σωτηρίου* ἐκ τῶν πηγῶν τὰ ῥεῖθρα πλουτήσαντες.

Φανέντες* ζωτικοὶ ὡς ἀστέρες, πανόλβιοι,* διεσκεδάσατε πᾶσαν* τὴν ζοφώδη πλάνην ταῖς φωτοβόλοις* λαμπηδόσι,* θεογνωσίας φέγγος ἀστράπτοντες.

Θεοτομία.

Οἴλην σε* τὴν πλησίον καλήν τε καὶ ἄμωμον,* καὶ καθαρὸν εὐρῶν κρίνον* καὶ κοιλάδων ἄνθος, ὦ Θεομητορ,* ὁ Νυμφίος* ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Τοὺς ἀσφαλεῖς* καὶ θεοφθόγγους κήρυκας,* τὴν κορυφὴν* τῶν μαθητῶν σου, Κύριε,* προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν* τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν·* τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον* ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν,* ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν, Σωτήρ μου·* πλάτυνόν μου τὸ στόμα·* καὶ πληρώσας αὐτό,* κατάνυξον τὴν καρδίαν μου,* ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω* καὶ ἅ διδάσκω ποιήσω πρῶτος·* πᾶς γὰρ ποιῶν* καὶ διδάσκων, φησὶν,* οὗτος μέγας

ἐστίν* ἐὰν γὰρ λέγων μὴ πράττω,* ὡς χαλκὸς ὁ ἦχῶν λογι-
σθήσομαι.* Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα* καὶ ποιεῖν τὰ συμφέρον-
τα δώρησαι,* ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Συναξάριον.

Τῆς Λ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ σύναξις τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων ἀποστόλων τῶν Δώδεκα.

Στίχοι

Τιμῶν θεόπτας δώδεκα Χριστοῦ φίλους,
Ἑρωας ἄνδρας καὶ θεοὺς τολμῶ λέγειν.

Δώδεκα εὐκλεέας τριακοστὴ ἀγείρει μύστας.

Ταῖς τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων πρεσβείαις, ὁ
Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ΄.

Τῶν Κορυφαίων. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἐλάτρευσαν* τῆς κτίσει οἱ θεόφρονες* παρὰ τὸν κτί-
σαντα.* ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν* ἀνδρείως πατήσαντες,*
χαίροντες ἔψαλλον.* Ὑπερύμνητε,* ὁ τῶν πατέρων Κύριος*
καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ. (Δίς).

Τροπάρια.

Μεμακάρισται* ὁ Πέτρος παρὰ τοῦ Χριστοῦ,* ὡς τοῦτον
φάμενος* Υἱὸν τοῦ ζῶντος Θεοῦ.* Παῦλος δὲ τετίμηται*
ὡς σκεῦος εὐχρηστον.* καὶ ἀμφοτέροι* συμμελωδοῦντες
ἔψαλλον.* Ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Νομολάτρας μὲν* ὁ Πέτρος ἐσυνέτιζεν,* ὡς προσετέτα-
κτο.* ὁ Παῦλος δὲ ἐθνικούς.* τούτους τε τῆς χάριτι* Χρι-
στοῦ προσέφερον,* ἀνακράζοντες.* Ὁ τῶν πατέρων Κύριος*
καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ως πανάριστος* ὁ Πέτρος τοῦ Χριστοῦ ποιμὴν* τὴν ποιμνὴν εἴληφε·* τῆς δ' Ἐκκλησίας αὐτοῦ* ὁ Παῦλος διδάσκαλος* ἔνθεος γέγονεν,* ἄμφω κράζοντες·* Ὁ τῶν πατέρων Κύριος* καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παναμώμητε* Παρθένε καὶ ἀσύγκριτε* τῇ ἀγιότητι,* ἡ τὸν Θεὸν ἐν σαρκὶ* ἀφράστως κυήσασα* καὶ γαλουχήσασα,* αὐτῷ πρέσβευε* παντοίων ἡμᾶς ῥύεσθαι* πειρασμῶν τε καὶ σκανδάλων.

Τῶν Δώδεκα. (Ἐν τῇ καμίνῳ).

Υιοθετήσας* τοὺς μαθητάς σου πρὶν ὁ φύσει Υἱός,* θέσει κληρονόμους ἔδειξας πατρικῆς* κληρουχίας, ὑπεράγαθε,* καὶ συνεδρεύειν σοι* τῷ Θεῷ καὶ Δεσπότη εὐδόκησας.

Σοφίας χῦμα,* καρδίας πλάτος, γλῶσσαν εὐλαλον,* Λόγε παρασχὼν τοῖς θείοις σου μαθηταῖς,* ἐξαπέστειλας κηρύττοντας* τὸ Εὐαγγέλιον* τῆς βασιλείας πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Αναφανέντες* ὡσπερ νεφέλαι πλήρεις θείου φωτός,* πᾶσιν ἐπομβρίζουσιν ὕδωρ ζωοποιόν* οἱ ἀπόστολοι κραυγάζοντες·* Εὐλογημένος εἶ* ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη* τῇ θείᾳ δόξῃ ὠφθης, ἄχραντε,* μόνη ἐξ αἰῶνος Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς* δεξαμένη, Μητροπάρθενε.* Εὐλογημένη σὺ* ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις, πανάμωμε.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ωδὴ η'.

Τῶν Κορυφαίων. Ὁ εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ* ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο* τότε μὲν τυπούμενος,* νῦν δὲ ἐνεργούμενος* τὴν

οἰκουμένην ἅπασαν* ἀγείρει ψάλλουσιν·* Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα* καὶ ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. (Δίς).

Τροπάρια.

Ρώμη κρατυνηθεὶς ὁ Πέτρος θεία,* θανοῦσαν τὴν Ταβιθάν εὐχῆ ἀνέστησε·* Παῦλος δὲ τὸν Εὐτυχον,* ὕψους ὀλισθήσαντα* καὶ νεκρωθέντα, ἤγειρεν,* ἄμφω κραυγάζοντες·* Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα* καὶ ὑπερυψοῦτε* αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οράσει φρικτῆ καὶ θαυμασίᾳ* ὁ Πέτρος καταφωτίζει τὸν Κορνήλιον·* Παῦλος δὲ τὸν Γάϊον,* Κρίσπον καὶ πανέστιον* τὸν Στεφανᾶν ἐβάπτισεν,* ἄμφω κραυγάζοντες·* Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα* καὶ ὑπερυψοῦτε* αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φρουρούμενον Πέτρον δεδεμένον* ἀγγέλου ἐπιστάσιᾳ Χριστὸς ἔλυσε·* Παῦλον σὺν τῷ Σίλα δὲ* αὐθις προσευχόμενον,* κολαστηρίῳ πόδας τε* δεινῶς τεινόμενον,* ἀνῆκε, τὴν φρουρὰν διασείσας·* ὅθεν γεγηθότες* αὐτὸν ἐδοξολόγουν.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι τῶν παθῶν τῶν ὀλεθρίων,* σειράς τε ἁμαρτιῶν ἡμῶν διάρρηξον,* αἷς ἕκαστος σφίγγεται·* πάντες γὰρ ἡμάρτομεν* καὶ ἰλασμόν αἰτούμεθα,* ὄντες ὑπεύθυνοι·* ὃν δίδου, Θεοτόκε, λιταῖς σου* τοῖς ὑπερυψοῦσι* Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Δώδεκα. (Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ).

Ο θεῖος καὶ πάνσοφος χορὸς* τῶν ἀποστόλων Χριστοῦ* πυρὶ τοῦ Πνεύματος* ὡς ὕλην εὐπρηστον ἔφλεξε* τῶν δαιμόνων τὰ σεβάσματα* καὶ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν* ἐφωταγώγησε* τῶν βοώντων·* Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Συμφώνως τοὺς θείους μαθητὰς* καὶ ἀποστόλους Χριστοῦ,* τοὺς τὰ οὐράνια* ἡμῖν βροντήσαντας δόγματα,* τοὺς λειμῶνας τοὺς τῆς πίστεως,* τοὺς εὐεργέτας τοὺς κοινούς* τῆς ἀνθρωπότητος,* τοῦ Σωτῆρος* τοὺς ὑπηρέτας ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τὰ πάνσεπτα καὶ χωρητικὰ* δοχεῖα τοῦ φωτός,* τὰς τῶν βροτῶν ἀπαρχάς,* τὰς τοῦ κηρύγματος σάλπιγγας,* τοὺς χειμάρρους τῆς ἀφθάρτου ζωῆς,* τὰς θεοφόρους ἀστραπάς,* τὰς ἰαμάτων πηγάς,* τοὺς νοερούς* πόδας τοῦ Εὐαγγελίου δοξάσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ο ἡ πλήρης κενοῦται δι' ἡμᾶς* ἵνα πληρώσεως* αὐτοῦ μετασχωμεν.* τὴν γὰρ πανάχραντον μήτραν σου* ὑποδύς ὁ ἀπερίληπτος,* τῶν πατρικῶν οὐκ ἀποστάς* κόλπων, σεσάρκωται.* ὅθεν πάντες* σὲ εὐλογοῦμεν, Μαρία Θεόνυμφε.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὠδὴ θ'.

Τῶν Κορυφαίων. Ὁ εἰρμός.

Α ἅπας γηγενῆς* σκιρτάτω τῷ πνεύματι* λαμπαδουχούμενος.* πανηγυριζέτω δὲ* αὐτῶν νόων* φύσις, γεραίρουσα* τὴν ἱερὰν πανήγυριν* τῆς Θεομήτορος,* καὶ βοάτω.* Χαίροις, παμμακάριστε* Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε. *(Δίς).*

Τροπάρια.

Ο ἅλον πανταχοῦ* τὸν κόσμον διήλθετε* ὥσπερ ὑπόπτεροι.* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον* φυλαῖς ἀπάσαις* γλώσσαις καὶ ἔθνεσι* τὸ τοῦ Χριστοῦ κηρύξαντες,* πάντα εἰλκύσατε* πρὸς τὴν πίστιν,* Πέτρε παμμακάριστε* καὶ θεσπέσιε Παῦλε ἀπόστολοι.

Νεύσας εἰς βαθύ* τὸ γῆρας καὶ φύσεως* τὸ χρέος Πέτρε πληρῶν,* τῆ τοῦ διδασκάλου σου* Χριστοῦ μιμήσει* σταυρὸν ὑπέμεινας·* σὺ δὲ τμηθεὶς τὴν κάραν σου,* Παῦλε, ὦ θαῦμα φρικτόν!* ἀντὶ λύθρου* γάλακτος ἀνέβλυσας* ὀχετοὺς καὶ ἀπίστους ἐπέστρεψας.

Ωθεία δυάς,* κόσμου τὸ σωτήριον* ἡ πιστευθεῖσα παντὸς* καὶ πρὸς θεοσέβειαν* ἐξ ἀσεβείας* μεταρρυθμίσασα* καὶ μετὰ πότμον σώζουσα* ἔτι πιστῶν τὰς ψυχάς,* καὶ ἡμῶν νῦν* μνήσθητε καὶ πρόστητε,* τοῦ Χριστοῦ κορυφαῖοι ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Σῶτερ ἀγαθέ,* ὁ φύσει φιλόανθρωπος* καὶ πολυεύσπλαγχνος,* ταῖς τῆς πανυμνήτου σου* Μητρὸς Παρθένου* θείαις ἐντεύξεσιν,* Πέτρου πρεσβείαις, Παύλου τε,* τῶν ἀποστόλων τῶν σῶν,* τὰ ἐλέη* σου καὶ τὴν βοήθειαν* οὐρανόθεν ἡμῖν ἐξαπόστειλον.

Τῶν Δώδεκα. (Λίθος ἀχειρότμητος).

Λύειν τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων* τὴν ἐξουσίαν εἰληφότες* παρὰ τοῦ Δεσπότη, θεόπται,* τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀνυμνούντων ὑμᾶς* συμπαθῶς ἐξαλείψατε* καὶ σωτηρίας ἀξιώσατε.

Ολὴν τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην,* οὐσιωδῶς ὑμῖν φανεῖσαν,* πάντες ὑπεδέξασθε σοφοί,* ἐν ὑπερώω μυσταγωγούμενοι* τὰ ὑψηλὰ διδάγματα·* καὶ νῦν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Υμῖν ὁ Χριστὸς νῦν τοῖς φίλοις* ἀναπαυσαμένοις βραβεύει* τοὺς ἀμαραντίνους στεφάνους* καὶ θεωρίας θείας ἐμπύμπλησιν·* ὃν περ νῦν δυσωπήσατε* τὰς Ἐκκλησίας διασώσασθαι.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας* ὁ διακοσμήσας πάντας Λόγος,*
ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, μόνην* ἀγιωτέραν πάντων εὐράμε-
νος,* καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν* ἐπ' ἀληθείας, Θεονύμφευτε.

Καταβασία. Ἄπας γηγενῆς.

Ἑξαποστειλάριον. (Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε).

Τῶν μαθητῶν τὴν πάντιμον δωδεκάδα* χαρμονικῶς συν-
δράμωμεν εὐφημῆσαι.* Χαίρετε τὴν σύμπασαν κυκλώ-
σαντες* καὶ τῶν ἐθνῶν ζωγρήσαντες* τὰς κακοπίστους ἀγέ-
λας,* μαθητευθέντων τὰ θεῖα.

Θεοτοκίον.

Ημεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα, Θεοτόκε,* καὶ εἰς Θεὸν σὲ ἔχο-
μεν προστασίαν.* Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον*
καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.* σοῖς ἑξαπόστειλον δούλοις*
βοήθειαν ἐξ ἁγίου.

Εἰς τοὺς αἶνους, ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. (Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς).

Ηκορυφαία κρηπὶς τῶν ἀποστόλων,* τὰ πάντα κατέλι-
πες* καὶ ἠκολούθησας* τῷ Διδασκάλῳ, βοῶν αὐτῷ.* Σὺν
σοὶ θανοῦμαι,* ἵνα καὶ ζήσω τὴν μακαρίαν ζωὴν.* Διὸ μεμακά-
ρισαι* καὶ ἀναδέδειξαι* τῆς παμμεγίστου τῶν πόλεων* δόξα
καὶ κλέος* καὶ Ἐκκλησίας, Πέτρε, ἐδραίωμα,* καὶ πύλαι ἄδου
οὐ κατίσχυσαν* ὄντως ταύτης, Χριστὸς ὡς προέφησεν.* ὄν
ικέτευε σῶσαι* καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀφωρισμένος,* ὑλώδους ἐμφάσεως*
βάρος ἀπάσης φυγών,* ἀνεπτερώθης τῷ ἔρωτι* ὄντως
τῆς θείας,* Παῦλε, ἀγάπης πρὸς ὕψος ἔνθεον.* ἔνθα τὸν ὑπέρ-

φωτον* γνόφον τοῦ θείου φωτός* ὑπεισελθὼν ὡς τις ἄσαρ-
κος,* τὴν τῶν ἀρρήτων* κατεπλουτίσθης ῥημάτων μύησιν* καὶ
ἀπεστάλης τοῖς ἐν σκότει,* τὸ φῶς μηνύων Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν* ὃν ἰκέτευε σῶσαι* καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο φῶς ὑπάρχων πρὸ πάντων τῶν αἰώνων,* ὅτε κατηξίω-
σας* πρὸς με τὸν ἄνθρωπον* ἐπιδημήσαι δι' ἄφατον*
φιλανθρωπίαν* καὶ σὰρξ γενέσθαι δι' ἀγαθότητα,* τότε φῶτα
δεύτερα* τῆς σῆς λαμπρότητος* καὶ ἀστραπῆς ἀποστίλβον-
τα* τοὺς ἀποστόλους,* καὶ μαθητάς σου Σῶτερ ἀνέδειξας* οἱ
καὶ πεμφθέντες, κτίσιν ἄπασαν* τῷ φωτί σου τῷ θείῳ κατηύ-
γασαν,* δυσωποῦντές σε σῶσαι* καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Π έτρε καὶ Παῦλε, τοῦ Λόγου ἀροτῆρες,* Ἀνδρέα, Ἰάκωβε*
καὶ Ἰωάννη σοφέ,* Βαρθολομαῖε καὶ Φίλιππε,* Θωμᾶ,
Ματθαῖε,* Σίμων, Ἰούδα, θεῖε Ἰάκωβε,* παγκόσμιε, πάντιμε*
τῶν μαθητῶν δωδεκάς,* οἱ ἐν τῷ κόσμῳ κηρύξαντες* τὴν
παναγίαν* Τριάδα, φύσει Θεὸν αἴδιον,* τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἀλλά-
ξευτοι* ὄντως πύργοι καὶ στῦλοι ἀσάλευτοι,* τῷ Δεσπότη τῶν
ὅλων* ἰκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Κοσμᾶ μοναχοῦ.

Η ν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες,* οἱ τοῦ Σωτῆρος μαθη-
ταί,* τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων* ὡς ὕλην καταφλέξαντες*
τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν,* τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ* πρὸς τὴν
θείαν γνῶσιν* σαγηνεύσαντες ἐσώσατε* καὶ νῦν πρεσβεύσατε
Χριστῷ,* ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν* ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

EN ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ψάλλομεν τὰ τυπικὰ καὶ τοὺς μακαρισμοὺς ὡς ἀκολουθῶς.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν,* Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ κόσμου,* ὥσπερ τοῦ ληστοῦ* ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου,* καὶ καταξίωσον πάντα, μόνη οἰκτίρμον,* τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σάλπιγγες Χριστοῦ,* ἀπόστολοι, δειχθέντες* τοὺς ἐν τοῖς μνημείοις* τῆς κακοπιστίας* ἀνακειμένους ἠγείρατε καὶ ἐνθέου* ζωῆς μετόχους ἀπειργάσασθε.

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Σπείραντες Χριστοῦ* τὸν λόγον, θεηγόροι,* πάντων τῶν ἐθνῶν* καρδίας τὰς ἀκάρπους* καρποφορούσας εἰργάσασθε θείαν γνῶσιν·* ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Φίλοι τοῦ Χριστοῦ,* ἀπόστολοι, φανέντες,* σύνθρονοι αὐτοῦ* ἐσόμενοι τῇ δόξῃ,* ἐν παρρησίᾳ αὐτῷ ἡμᾶς παραστῆναι* ὡς μαθηταὶ αὐτοῦ πρεσβεύσατε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Νέκρωσον, σεπτὴ* Τριάς ἡ παναγία,* πάθη τὰ δεινὰ* ψυχῆς μου τῆς ἀθλίας* ταῖς ἰκεσίαις τῶν θείων σου ἀποστόλων,* ἵνα δοξάζω σε σωζόμενος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, ἡ λαβὶς* τοῦ ἄνθρακος τοῦ θείου.* χαῖρε, προφητῶν* σφραγὶς καὶ ἀποστόλων* τὸ περιήχημα, ἄχραντε Θεοτόκε,* δι' ἧς φθορᾶς ἠλευθερώθημεν.

Ἦ τὰ παρόντα ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,* ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. *(Ψαλμ. ιη' 2).*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ...

Στίχ. β'. Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ,* καὶ εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ. *(Ψαλμ. 45' 7).*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ...

Στίχ. γ'. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησαν οἱ υἱοὶ σου.* καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. *(Ψαλμ. μδ' 17).*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ...

Στίχ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν* καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. *(Ψαλμ. ιη' 5).*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ψαλμὸς 4ε').

Στίχ. α'. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἰ πατριαὶ τῶν ἔθνῶν,* ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν. *(Ψαλμ. 4ε' 7).*

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστὸς ...

Στίχ. β'. Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ,* ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.* *(Ψαλμ. 4ε' 3).*

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστὸς ...

Στίχ. γ'. Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν,* ὁ Κύριος ἐβασίλευσε,* καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην,* ἥτις οὐ σαλευθήσεται. *(Ψαλμ. 4ε' 10).*

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστὸς ...

Στίχ. δ'. Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα,* φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς. *(Ψαλμ. 4ε' 4).*

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστὸς ...

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς Υἱὸς ...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος γ'. (Ψαλμὸς πη').

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε,* καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. *(Ψαλμ. πη' 6).*

Ἀπόστολοι ἅγιοι ...

Στίχ. β'. Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ;* καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ; *(Ψαλμ. πη' 7).*

Ἀπόστολοι ἅγιοι ...

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων,* μέγας καὶ φοβερός ἐστιν* ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦ. *(Ψαλμ. πη' 8).*

Ἀπόστολοι ἅγιοι ...

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς ιη'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. (Ψαλμ. ιη' 5).*

Στίχ. α'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,* ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. *(Ψαλμ. ιη' 2).*

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ...

Στίχ. β'. Ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἐρεύγεται ῥῆμα* καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν. (Ψαλμ. ιη' 3).

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ...

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς (δ' 9-16).

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ...

Ἀλληλούϊα. *Ἦχος α'. Ψαλμὸς πη'.*

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε,* καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. (Ψαλμ. πη' 6).

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ* καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ; (Ψαλμ. πη' 7).

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων,* μέγας καὶ φοβερός ἐστὶν ἐπὶ πάντα τοὺς περικύκλω αὐτοῦ. (Ψαλμ. πη' 8).

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὅμοιός σοι;* Δυνατὸς εἶ, Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλω σου. (Ψαλμ. πη' 9).

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (θ' 36. ι' 1-8).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν ...

Κοινωνικὸν (Ἐκλογή).

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν* καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλούϊα. (Ψαλμ. ιη' 5).

Στίχ. α'. Οί ούρανοι διηγούνται δόξαν Θεοῦ,* ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. (Ψαλμ. ιη' 2).

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ...

Στίχ. β'. Ἡμέρα τῇ ἡμέρα ἐρεύγεται ῥῆμα* καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν. (Ψαλμ. ιη' 3).

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ...

Στίχ. γ'. Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι,* ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. (Ψαλμ. ιη' 4).

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ...

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν,* ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ. (Ψαλμ. πα' 1).

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ...

Στίχ. ε'. Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν χειλέων αὐτοῦ.* καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἔθνῶν* καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν. (Ψαλμ. ρδ' 27.44).

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ...

Στίχ. ς'. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησαν οἱ υἱοὶ σου.* καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (Ψαλμ. μδ' 17).

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ...

Στίχ. ζ'. Ἐφανα ἀστραπαὶ σου τῇ οἰκουμένῃ,* ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. (Ψαλμ. ος' 19).

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ...

Στίχ. η'. Ἐταράχθησαν ἔθνη,* ἐκλιναν βασιλεῖαι,* ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ ὕψιστος,* ἐσαλεύθη ἡ γῆ. (Ψαλμ. με' 7).

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ...

Στίχ. θ'. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν,* ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. (Ψαλμ. με' 7).

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ...

Δόξα, καὶ νῦν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ...